

Mojca Svoltjšak

NAJINA ČAŠA

*Imaš veter za moje brezvetrje
in pesem za mojo melodijo.
Imaš toploto za najin objem
in med za najino čašo.*

*Imam tolmun za najino reko,
in reka nama pomaga,
da plujeva
kot zvezdi Jutranjica in Večernica
v brezkončnost tega trenutka.*

*

SREČA

*Spomladi se razprem kot cvetni popek,
poleti zažarim kot sonce,
jeseni se zavijem v meglo,
pozimi obmirujem in navidezno zaspim.*

*Srečaš me, ko pridem ti nasproti,
vzameš me, ko se ti ponudim,
neskončna sem v trenutku časa,
vendar neulovljiva in minljiva.*

*Jaz sem sreča,
sem kot sveča,
ko bom dogorela,
ostal za mano bo le kup pepela.*

*

ČRNO JE IN BELO MOJE LICE

*Iz desne sem in leve polovice,
črno je in belo moje lice.
Sem ljubimka in devica,
ptica in levinja;
in je polna moja skrinja,
in je polna moja skrinja.*

*Včeraj mrtva sem bila,
a danes spet sem živa
in prebiva v meni senca moja
in jaz prebivam v senci svoji;
katera je resnična,
katera je resnična?*

*

ROJSTVO

*Ko nekdo odkrije odejo,
spleteno iz otroškega smeha,
in ti ponudi kozarec mleka,
ko nekomu globoko zreš v oči
in dihaš z njim,
ko dopustiš,
a te kot čistega otroka,
a velikega človeka,
vzame v naročje,
takrat postane rojstvo nekaj,
kar se je že zdavnaj zgodilo
in se ne bo nikoli končalo.*

*

NOČNI OGENJ

Noč je prišla
in se v črnino oblekla.
Prav nebogljeno
se je zemlja v njeno naročje privila,
a kot da bi nekaj slutila,
kot bi nekaj čutila...
in je prišel sredi noči
ognjeni konj,
in bil je tako iskriv,
bil je tako živ...
in zažarela je zemlja v temi.
Ogenj sredi noči je nevaren,
za tistega, ki ga je prižgal!

**

